

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

MĂSURI DE STIMULARE A PIEȚEI DE CARTE
ÎN STATE MEMBRE UE, ARGENTINA ȘI COLUMBIA

MARTIE 2018

Documentare și sinteză: Alina Bragagiu, consilier parlamentar

Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă sunt cu caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

* Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă sunt cu caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

Cuprins

Introducere	4
Legea prețurilor fixe pentru carte	7
Țări cu preț fix la cărți	7
Taxa pe valoarea adăugată în țările europene	9
Franța	10
Portugalia	12
Grecia	13
Austria	13
Italia	14
Germania	14
Olanda	16
Elveția	17
Argentina	Error! Bookmark not defined.
Columbia	19

INTRODUCERE

Guvernele intervin pe piața de carte prin legi privind prețurile cărților, subvenții pentru autori și editori, taxe mai mici pe valoarea adăugată, înființarea de biblioteci publice pentru a stimula diversitatea cărților pe piață, mărirea numărului de puncte de vânzare de carte și promovarea lecturii. Sunt prezentate diferite modalități prin care țările aplică măsuri de stimulare a pieței de carte în ceea ce privește structurile pieței și politicile guvernamentale. O atenție deosebită este acordată prețurilor cu amănuntul. Datorită diferențelor dintre țările europene, piața de carte este permisivă la soluții diferite pentru problemele specifice legate de comerțul cu cărți și, pe lângă promovarea lecturii, este necesară intervenția guvernului.¹

La 1 decembrie 2016, Comisia Europeană a emis o propunere (COM(2016) 758 final 2016/0374(CNS))² pentru a permite statelor membre să aplice taxe reduse dacă doresc acest lucru și chiar zero taxe cărților tipărite și cărților pe diferite tipuri de suport, cum sunt cele pe suport electronic. Industria de carte din Europa a salutat această inițiativă ca pe un pas decisiv către încheierea discriminării nejustificate în tratamentul fiscal al cărților în diferite formate.

Cu toate acestea, un an mai târziu, această propunere nu a fost adoptată încă și nu este nici pe ordinea de zi a Consiliului ECOFIN sau a organismelor sale conexe, deși este o măsură flexibilă, pozitivă și de perspectivă, care vizează încurajarea citirii și stimularea comerțului electronic.

Cifrele privind importanța economică globală a industriei editoriale se referă la cifra de afaceri netă a editorilor, adică la veniturile totale ale vânzătorilor de carte, nu la piața totală (care cuprinde profitul comercianților de carte sau al altor comercianți cu amănuntul). De asemenea, nu se înregistrează veniturile în urma vânzării drepturilor pentru traducere, adaptarea audiovizuală etc.

Sectorul de carte din Europa. Date și cifre 2017

Venitul anual total de vânzări al editorilor de cărți din Uniunea Europeană și Spațiul Economic European în 2015 a fost de aproximativ 22,3 miliarde de euro, potrivit studiului realizat de FEP (The Federation of European Publishers). Acesta este, în esență, același nivel ca în 2014, de 22 miliarde de euro, dar rezultatul este influențat de rata de schimb valutar (slăbirea lirei britanice); de fapt, cele mai mari piețe au înregistrat un anumit grad de creștere, deși unele dintre cele mijlocii au scăzut. Cele mai mari piețe în ceea ce

¹ Canoy, Marcel & C. van Ours, Jan & Ploeg, Frederick. (2006). Chapter 21 The Economics of Books. Handbook on the Economics of Art and Culture. 1. 721-761. 10.1016/S1574-0676(06)01021-0.

² <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=COM:2016:0758:FIN>

privește cifra de afaceri a editorilor în 2016 au fost Germania, Marea Britanie, Franța, Spania și Italia. Valoarea totală a pieței este estimată la 36-40 miliarde EUR.³

Privind tendințele pe termen mai lung, până în 2007 a existat o tendință clară de creștere atât în ceea ce privește cifra de afaceri, cât și cea a titlurilor. În 2008, producția de titluri a continuat să crească, în timp ce cifra de afaceri, ajustând efectele cursului de schimb, a cunoscut un an plat. 2009 a înregistrat o ușoară scădere a cifrei de afaceri (reprezentând ratele de schimb) și o încetinire a creșterii titlurilor. Criza a avut un impact mai mic asupra publicării în comparație cu majoritatea celorlalte sectoare.

În 2010 s-a reluat creșterea (în special exporturile) favorizată de cursurile de schimb. În 2011 și 2012, piața a scăzut, iar creșterea producției titlurilor a fost lentă; piața de carte electronică a crescut rapid și exporturile au fost puternice. În anii 2013 și 2014, piața a încetinit din nou, cele mai notabile fiind creșterea continuă a pieței de carte electronică și buna performanță a exporturilor, care a devenit mai puternică în 2015 și 2016, în timp ce piața de carte electronică (6% din total) a prezentat semne de stagnare în această perioadă. Fără a ține cont de efectele cursului de schimb, anul 2016 ar putea fi considerat al doilea an consecutiv de creștere, ceea ce nu s-a întâmplat de la începutul crizei economice din 2008.

Potrivit Eurostat, aproximativ 150.000 de persoane au fost angajate cu normă întreagă în domeniul publicării cărților în 2014, practic la același nivel cu 2013. Cu toate acestea, acesta este un domeniu în care este mai dificil să se adune date fiabile. Studiul membrilor FEP relevă, de asemenea, stabilitatea în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, inclusiv pentru anul 2015, și tendința de scădere pe termen lung pe parcursul anilor de criză. Întregul circuit al pieței de carte (inclusiv autori - Consiliul Scriitorilor Europeni reprezintă aproximativ 150.000 dintre aceștia, vânzătorii de carte - aproximativ 125.000 de persoane lucrează în librării specializate conform Eurostat, imprimării, designeri etc.) se estimează că angajează, direct și indirect, mai mult de o jumătate de milion de oameni.

Piețele europene de carte

Hărțile arată mărimea pieței de carte din fiecare țară (valoarea vânzărilor la prețul de raft, inclusiv taxele, cu adăugarea de importuri) și aceeași valoare în raport cu numărul de locuitori. Din nou, imaginea este foarte variată, și nu întotdeauna cele mai mari țări în termeni absoluți sunt, clasate pe locurile fruntașe. Astfel, Germania are o piață de peste 6 miliarde de euro, Franța și Marea Britanie între 3,5 și 6 miliarde de euro, Spania și Italia 1,5-3,5 miliarde de euro, Polonia sub 1,5 miliarde, Norvegia și Suedia 750 milioane euro, Austria sub 500 milioane de euro, Ungaria, Cehia, Irlanda, Portugalia sub 500 milioane

³ <https://www.fep-fee.eu/The-Federation-of-European-862>

de euro, Slovenia, Slovacia, România, Bulgaria, Grecia între 100 și 200 milioane de euro fiecare.

Publicarea cărților are o componentă puternică pentru export, aproximativ o cincime din cifra de afaceri provenind din exporturi (între 17 și 22% în ultimii 10 ani), echivalentul a 4,2 - 5,2 miliarde de euro pe an. Exporturile sunt în majoritate (dar nu exclusiv) determinate de omogenitatea limbii, Marea Britanie, Franța, Spania și Germania fiind cei mai mari 4 exportatori.

Exporturile din Marea Britanie reprezintă circa 40-45% din cifra de afaceri; aproximativ o treime merg în UE, iar restul sunt destul de uniform plasate în întreaga lume, America de Nord fiind cea mai mare piață. În cazul editorilor francezi, exporturile reprezintă puțin peste 20% din cifra de afaceri, principalele piețe de destinație fiind zonele de limbă franceză (Belgia, Elveția, Canada și, de asemenea, multe țări africane); aproximativ 55% din exporturile franceze sunt în afara UE. Exporturile spaniole reprezintă 16-20% din cifra de afaceri; aproximativ 40% sunt destinate UE, iar restul țărilor terțe, cu o majoritate majoritară în zonele de limbă spaniolă din America de sud (inclusiv SUA).

Este bine cunoscut faptul că vânzările de cărți au reprezentat începutul comerțului electronic; acest lucru se datorează faptului că sectorul cărții a avut cele mai bune metadate disponibile pentru practic orice categorii de produse (și cu siguranță din sectorul cultural). Prin urmare, a fost foarte ușor pentru comercianții cu amănuntul din rețeaua emergentă să eficientizeze și să automatizeze manipularea comenzilor și a livrărilor. Astăzi, cărțile rămân unul dintre principalele produse achiziționate online; sunt grafice care arată procentul persoanelor care au cumpărat cărți / reviste / materiale online de e-learning, ca procent din întreaga populație și din cei care au comandat bunuri sau servicii prin internet, într-un an. Aproape un european din cinci a cumpărat cărți / reviste / materiale online de învățare online în 2016 (și mai mult de o treime din cumpărătorii de internet); Luxemburgul se află pe primul loc în clasamentul național cu o jumătate impresionantă a populației care cumpără cărți / reviste / materiale de învățare electronică pe internet (aproape două treimi din cumpărătorii de internet).

La nivel EU 28, 35 % din populație declară ca face achiziții online, iar dintre aceștia 19% cumpără cărți online. Conform Eurostat, în Luxembourg 64% din populație declară că fac cumpărături online, iar 51% din participanții la studiu declară că fac achiziții de carte. În Germania 43 % din populație cumpără online, iar 32% cumpără cărți, Marea Britanie are 43% din populație care preferă să achiziționeze online, iar 35% din populație a achiziționat cel puțin o dată cărți ori materiale educaționale via internet. Dintre olandezi 48% fac cumpărături online, iar 36% au achiziționat cărți, în Austria 46% cu 27% cumpărători online de carte, Italia 26% cu 8%, România 24% cu 3%, iar în Bulgaria 12% cu 2% achiziție de carte.

Legea prețurilor fixe pentru carte

Un acord de preț fix al cărților (FBPA) este forma de menținere a prețului de revânzare aplicată cărților. De obicei, aceasta are forma unei înțelegeri între editori și vânzători de cărți care stabilesc prețurile la care cărțile urmau să fie vândute publicului. Un caz conex este existența unei legi privind prețul cărților (FBPL), în care prețurile cărților sunt fixate, sunt stabilite de lege. Un exemplu de FBPL este actuala lege Lang din Franța. Lang Law este denumirea informală dată legea franceză numărul 81-766, din 10 august 1981, referitoare la prețurile cărților. Legea stabilește un preț fix pentru cărțile vândute în Franța, limitând reducerile de prețuri pe acestea. Legea este numită după Jack Lang, ministrul francez al culturii în acel moment.

Pentru a demonstra importanța cărții pentru dezvoltarea societății în ansamblu, ca o dovadă a recunoașterii statutului său în rândul mărfurilor, într-o serie de țări europene și mondiale există sisteme de prețuri fixe pentru noile cărți. Această practică se bazează fie pe legi ale prețului unic, fie pe acorduri încheiate între editori și distribuitori, așa cum spuneam mai sus. Țările europene care aplică în prezent un sistem unic de prețuri de carte sunt: Austria, Franța, Germania, Italia, Portugalia, Spania, Slovenia, Norvegia, Grecia și Olanda. Există țări din afara Europei care aplică aceeași regulă: Argentina, Japonia, Mexic, Coreea de Sud, Israel, Liban (Blanche, 2016).⁴

UE permite sistemul de prețuri fixe, dar nu permite ca prețurile fixe să se extindă peste granițele naționale. Cărțile sunt considerate produse culturale, iar Tratatul de la Roma stabilește că în special *cultura este o preocupare națională și că intervenția din partea UE este justificată doar atunci când reprezintă o valoare adăugată pentru UE*. Acest lucru se aplică atât în UE, cât și în AELS (The European Free Trade Association). În cazul C-531/07 (cazul LIBRO) din 19 și 21 martie 2008, declarațiile Comisiei Europene și ale Autorității AELS de Supraveghere au specificat că "protejarea poziției cărților ca produs cultural justifică plasarea limitelor de Comerț liber". Justificarea ideologică a politicii literare precede instrumentele politice și, prin urmare, reprezintă un aspect decisiv al politicii literare a unei țări.⁵

Țări cu preț fix la cărți

Situația din țările europene care sunt interesate să aibă sisteme de prețuri fixe pentru cărți se mută tot mai mult în direcția realizării acestui lucru prin adoptarea FBPL. Cu toate acestea, există sisteme de prețuri fixe, bazate pe acorduri în unele țări europene. Acest lucru este valabil și în cazul Luxemburgului, care are un sistem mixt, adică o lege care se aplică exclusiv cărților publicate în Luxemburg, indiferent dacă

⁴ http://webbut.unitbv.ro/Bulletin/Series%20V/BULETIN%20I/34_Fruntet.pdf

⁵ <http://www.europeanbooksellers.eu/wp-content/uploads/2015/03/Books-at-which-Price.pdf>

acestea sunt publicate în limbile luxemburgheză, germană sau franceză sau, în esență, în limba engleză.

Ungaria are de asemenea un tip de FBPA, însă, deoarece editorii și vânzătorii de carte sunt organizați în aceeași asociație, sistemul este mai degrabă un regulament adoptat de asociația care stabilește regulile de concurență pentru membrii săi. Cu alte cuvinte, nu se aplică editorilor și comercianților de cărți care nu aparțin asociației. Această dispoziție datează din 1992.

Slovenia are, de asemenea, un sistem de prețuri fixe sub formă de FBPA, dar se depun eforturi și pentru a transforma acordul într-o formă legală. Dispozițiile sunt legate de posibilitatea de a oferi o reducere de până la 5% în primul an de la publicare. După aceasta, tarifarea este gratuită. Acordul se aplică tuturor tipurilor de cărți, inclusiv a manualelor.

De-a lungul timpului, barierele și economiile de scară au devenit mai puțin importante pentru industrie datorită specializării jucătorilor, progresului tehnologic și politicii publice; iar intrarea în industrie poate fi considerată ca fiind nerestricționată pentru jucători în toate etapele lanțului de aprovizionare. Specializarea firmelor și oportunitatea de a diversifica conținutul prin intermediul internetului au facilitat intrarea pe piață a jucătorilor din toate punctele din lanțul de aprovizionare. În plus, guvernele au privit în mod tradițional industria ca o componentă vitală a identității culturale și au prezentat politici care protejează industria (sub formă de subvenții publice, menținerea prețurilor de revânzare, cote reduse de TVA, protecții pentru consolidarea pieței în domeniul publicării și distribuției, prețul cărților), ceea ce a permis multor firme mici să obțină o gamă largă de specializări.

În special, prețul fix al cărților (FBPL) permite intrarea comercianților mici cu amănuntul și, de asemenea, indirect pentru micii editori prin diversitate. Cu FBP (fie prin acord, fie prin lege), prețurile sunt stabilite de către editori - sau de către editori și comercianții cu amănuntul la acord - iar comercianții cu amănuntul nu au voie să reducă prețurile convenite și să ofere clienților reduceri (există câteva excepții). FBP se asigură că aceleași prețuri sunt disponibile tuturor clienților. Prin urmare, FBP modifică mediul concurențial din cadrul industriei prin eliminarea concurenței la prețurile cu amănuntul. Acest lucru permite un număr mai mare de comercianți cu amănuntul și un număr mai mare de titluri noi de cărți (deși în realitate mulți alți factori influențează numărul de comercianți cu amănuntul sau numărul de noi titluri de carte). Cu toate acestea, FBP conduce, de asemenea, la creșterea prețurilor cărților și la un număr mai mic de copii vândute pe titlu la nivelul comerțului cu amănuntul, deoarece nu sunt permise reduceri.

Există legi FBP în aproximativ o treime din statele membre. Cu toate acestea, astfel de regimuri diferite nu par să afecteze nivelul prețurilor între țări: nu există diferențe aparente de preț între prețurile înainte și după impozitare între statele membre care aplică FBP (Germania, Spania, Franța și Italia) și cele care nu (Marea Britanie), când

privim prețurile la cele trei cărți cele mai bine vândute în format tipărit și electronic. O concluzie similară a fost observată de compania Rüdiger Wischenbart în 2011.

Taxa pe valoarea adăugată în țările europene.

Un instrument important pentru promovarea poziției literaturii în societate este taxa pe valoarea adăugată pentru vânzările de cărți. TVA este reglementată în prezent de Directiva Consiliului 2006/112 / CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ("Directiva TVA"). În conformitate cu normele actuale, statele membre pot aplica o cota redusă de TVA pentru cărți, periodice și ziare furnizate în formă tipărită, dar nu și serviciilor furnizate electronic (aceasta include e-cărți, on-line ziare și periodice on-line).

Regăsim cote TVA diferite în Uniunea Europeană. De exemplu: Belgia - 6%, Bulgaria 20%, Cehia 10-15%, Danemarca 25%, Germania 7- 19%, Estonia 9%, Irlanda - 0%, Marea Britanie 0%, Spania 4 - 21% (Cărți, ziare și (nu mai mult de 75% din veniturile obținute prin publicitate), precum și elementele auxiliare furnizate împreună cu aceste bunuri prin intermediul unui preț plat sunt supuse la 4%, iar 4% se aplică și albumelor, hărți și plăcuțe de desen, cu excepția produselor și dispozitivelor electronice), Franța 5,5 - 20% (excepând cărțile cu caracter pornografic sau care pot provoca violență), Italia 4%, România 5%, Malta 5%, Grecia 6- 24%, Croația 5% (Cărți cu conținut profesional, științific, artistic, cultural și educațional, manuale pedagogice, precum și manuale pentru învățământul primar, secundar și terțiar), Cipru 5%, Letonia 12%, Lituania 9%, Luxemburg 3% , Ungaria 5%, Olanda 6%, Austria 10%, Polonia 5%, Portugalia 6%, Slovenia 9,5%, Slovacia 10%, Finlanda 10%, Suedia 6%.⁶

Franța, Luxemburg, România și Slovenia sunt în prezent singurele țări din UE cu cote reduse de TVA pe cărțile electronice. În conformitate cu articolul 96 al Directivei 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, ar trebui să existe o rată standard stabilită de fiecare stat membru. În conformitate cu articolul 97, nu poate fi mai mică de 15%. În conformitate cu articolul 98, se pot prevedea una sau două cote reduse de TVA pentru bunurile și serviciile menționate în anexa III la directivă. În temeiul articolului 98, numărul doi, aceste rate reduse nu se pot aplica serviciilor prestate furnizate în mod electronic. În anexa III, numărul șase, se precizează în ce situație statele membre pot aplica cote reduse de TVA: (6) furnizarea de cărți cu privire la toate mijloacele fizice de susținere (inclusiv broșuri, broșuri și materiale tipărite similare, cărți de desen sau cărți de colorat pentru copii, muzică tipărită sau manuscrisă, hărți și diagrame hidrografice sau similare), ziare și periodice, altele decât materialul dedicat în întregime sau predominant publicității.

6

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/taxation/vat/how_vat_works/rates/vat_rates_en.pdf

Aceasta se referă la cărți "pe toate mijloacele fizice de susținere", cu alte cuvinte, cărți fizice. Pentru cărțile electronice livrate electronic, articolul 98, numărul doi, implică faptul că cotele reduse de TVA nu pot fi aplicate. Pentru cărțile electronice livrate pe suporturi fizice, de ex. CD-uri sau stick-uri de memorie, ar putea fi aplicată o rată redusă a TVA.

În Suedia, unde există un sistem ce implică gratuitate pentru cărți începând cu anul 1970, TVA pentru cărți a fost redusă în 2002 de la 25% la 6%, ceea ce reprezintă aceeași rată aplicată ziarelor și revistelor. În 2005, Comisia suedeză pentru prețurile cărților a prezentat un raport care a examinat efectele reducerii cotei TVA pe piața de carte din Suedia. Concluzia lor a fost: *Este evident că o reducere a TVA-ului a contribuit la vânzări mai mari pentru editori de cărți și reviste și pentru vânzări cu amănuntul și că acest lucru a făcut posibil ca industria să acopere costurile crescânde și să atingă un nivel de profitabilitate perceput de industria în sine ca fiind comparabilă cu alte segmente de afaceri și industrie.*

Franța și Luxemburg au introdus atât cote reduse de TVA pentru cărți electronice, respectiv 5,5% și 3%. Marea Britanie a respins reducerea TVA-ului pentru cărți electronice, deoarece este în contradicție cu normele UE. În legislația din domeniul fiscal, Franța a definit cărțile astfel încât termenul să includă și cărți electronice. Articolul 25 din din Legea fiscală prevede că se poate aplica: " la cărți pe orice tip de suport fizic, inclusiv pe cele furnizate prin descărcare " ⁷

FRANȚA

Diversitatea și valoarea culturală sunt elemente-cheie ale actului care subliniază faptul că nu ar trebui să asimilăm cărțile altor bunuri de consum. Obiectivul FBPL este să se vândă cărțile la același preț în toată țara, asigurându-se astfel că toți cetățenii au acces egal la cărți. Mai mult, un alt scop este menținerea unei rețele de distribuție foarte apropiate, descentralizată, în special în zonele în care baza de clienți este limitată. În cele din urmă, se speră că FBPL va sprijini eforturile creative și va promova o diversitate largă de publicații. În martie 2009, Comitetul Hervé Gaymard a prezentat un raport către Ministerul Culturii și Comunicării din Franța cu privire la "situația cărții". Evaluarea s-a bazat pe o bază solidă stabilită prin proiectul Livre 2010, condus de Sophie Barluet, care, deja în 2007, a analizat necesitatea unei politici culturale mai eficiente din punct de vedere strategic în domeniul literaturii în Franța, în lumina provocărilor digitale și schimbărilor în curs din industrie. Barluet a propus o serie de măsuri pentru consolidarea viitoarei viabilități a industriei cărților, printre altele și întinerirea sistemului bibliotecilor din Franța și inițierea unor analize statistice și supravegheri sistematice pentru monitorizarea dezvoltării industriei cărților. Propunerile din raportul lui Barluet au inclus o sugestie pentru a face un studiu detaliat al Actului din 1981⁸. Hervé Gaymard a prezidat lucrările

⁷ <http://www.europeanbooksellers.eu/wp-content/uploads/2015/03/Books-at-which-Price.pdf>

⁸ <https://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?cidTexte=LEGITEXT000006068716&dateTexte=20090602>

asupra acestui studiu, comandate de Ministerul Culturii, și au concluzionat în mod neechivoc că această lege din Franța a avut succes în lumina dezvoltării istorice de la adoptarea sa până în prezent și argumentând că importanța acesteia ar crește în viitor.⁹

În 2011, Franța a adoptat o lege specială referitoare la cărțile digitale. În acest context, cărțile electronice sunt descrise drept proprietate intelectuală cu unul sau mai mulți creatori, având mod de comercializare formatul digital iar cărțile tipărite sunt definite pe baza conținutului și compoziției lor și se pretează la publicarea în format tipărit. Cărțile se pot împrumuta pentru publicare în format tipărit și în cazul în care au anexe vor fi doar digitale (*éléments accessoires propres à l'édition numérique*). Este tentant să presupunem că audiobook-urile (care vor fi, de asemenea, în mod tipic, în formă digitală) nu s-au putut publica în format tipărit și, prin urmare, nu se încadrează în domeniul de aplicare al FBPL.

Cel de-a cincilea sondaj SOFIA / SNE / SGDL privind lectura și achizițiile electronice din Franța arată o piață în creștere și se evidențiază principalele tendințe: 21% din populația franceză în vârstă de peste 15 ani a citit deja o carte digitală; Majoritatea utilizatorilor folosesc dispozitive e-reader pentru citirea cărților electronice (82%). Tableta este utilizată pentru citire în proporție de 18%, smartphone 10%, computer 7% și hibrid comprimat/ laptop 6%. Dacă adunăm tabletele și dispozitivele hibride, tableta este utilizată de 24% din intervievați.

Sondajul¹⁰, care monitorizează dezvoltarea obiceiurilor de consum prin e-book comparativ cu tipărirea, este organizat de către asociația editorială a Franței (SNE), organizația sa de management colectiv pentru drepturi de împrumut public și copie privată (SOFIA) și asociația de autori (SGDL). A devenit un barometru anual util pentru autori, editori și industria largă de cărți.

Sondajul din 2015 a fost realizat de către Way Way între 5 și 23 februarie 2015, cu un prim eșantion de 2015 persoane (cu vârsta de peste 15 ani) intervievate prin telefon și un al doilea eșantion de 510 cititori de cărți electronice care au fost intervievați online.

Urmăresc următoarele tendințe:

1. Numărul cititorilor de cărți electronice este în creștere - rezultatele arată o ușoară creștere (+ 3%) a numărului de cititori de cărți electronice, care reprezintă acum 18% din populația franceză. Această tendință este în concordanță cu creșterea vânzărilor de tablete și, într-o mai mică măsură, a cititorilor electronici.

2. Telefoanele inteligente sunt din ce în ce mai folosite pentru citire. Citirea pe smartphone a crescut cu 5 puncte procentuale față de anul 2014: 27% dintre cititorii de cărți electronice le citesc acum pe telefoane. 39% au citit pe tablete, 36% au citit pe

⁹ Report on policy instruments in the publishing industry in Europe

¹⁰ <http://www.la-sofia.org/sofia/Adherents/index.jsp?lang=fr>

laptop-uri și 23% pe cititoare electronice. 62% dintre respondenți au citit o carte tipărită în ultima lună.

3. Achizițiile de cărți electronice per cititor au crescut: 20% (+ 2% față de anul 2014) dintre respondenți cumpără cel puțin 4 cărți electronice pe an. Majoritatea oamenilor, însă, estimează că în următorii ani achizițiile de cărți electronice nu vor crește nici nu vor scădea.

Studiul arată că ratele de citire a cărților electronice cresc lent, în comparație cu creșterea constantă a proprietății dispozitivului. De asemenea, arată că cititorii de cărți electronice continuă să citească în format imprimat și că obiceiurile de lectură nu se schimbă. 62% dintre respondenți spun că citesc aceeași cantitate de cărți, iar 64% spun că aceștia cheltuiesc aceeași sumă pentru achiziționarea de cărți, de când au început să citească cărți electronice.¹¹

PORTUGALIA

Legea privind cărțile publicate în Portugalia a fost inspirat de Actul de carte francez și stabilește în preambulul FBPL că își are punctul de plecare în importanța culturală și educațională a cărților. FBPL a fost adoptat în 1996 și revizuit ulterior în 2000. Acesta acoperă toate formele de cărți, dar nu este clar dacă se aplică și în cazul cărților electronice. În plus, există rate de scont diferite pentru diferite tipuri de cărți. În general, există un plafon de 10% pentru reduceri în termen de 18 luni pentru cărțile disponibile pe piața generală. Cu toate acestea, materialele didactice fac obiectul unor negocieri speciale între editori și Ministerul Educației. Reduceri de 20% vor fi acordate și bibliotecilor, instituțiilor de cercetare și organizațiilor caritabile. Există, de asemenea, o dispoziție specială privind reducerile la cărți care sunt incluse în campaniile de promovare a limbii și culturii portugheze, în special a celor care vizează țările Lusophone. Reduceri speciale se pot aplica și în cazul târgurilor de carte.

Printre argumentele în favoarea unei legi a cărților s-au numărat situațiile din alte țări europene cu sisteme de prețuri fixe și s-a pus accentul pe faptul că legea cărților a fost considerată parte a unei politici culturale globale. De asemenea, trebuie să se țină cont de faptul că, în situația economică dificilă în care se găsește Portugalia, sunt adesea dezbătute dispoziții care reglementează concurența, cum ar fi, de exemplu, legea cărților. S-a susținut, printre altele, că industria cărților din Portugalia este amenințată de activități contrafăcute din cauza prețurilor ridicate ale cărților.

¹¹ <https://www.internationalpublishers.org/market-insights/country-reports/298-france-s-ebook-market-new-research-into-buying-and-reading-habits>

GRECIA

Prețurile fixe au fost stabilite prin lege în Grecia în 1999. Editorii trebuie să stipuleze un preț de la care librării pot acorda reduceri de până la 10% în primii doi ani de la publicare sau se pot adăuga 5% la preț dacă au costuri speciale care ar justifica acest lucru. Înainte de adoptarea FBPL, a existat o FBPA. Cu toate acestea, există câteva excepții de la FBPL. Acest lucru se aplică în cazul contextelor necomerciale, cum ar fi atunci când cărțile sunt vândute de autori sau când cărțile sunt vândute instituțiilor publice de cultură, cum ar fi bibliotecile și instituțiile de cercetare. Trebuie de asemenea adăugat că materialele didactice sunt publicate de editurile de stat din Grecia.

AUSTRIA

Legea privind cartea austriacă este și ea inspirată de legea franceză. Scopul FBPL este de a proteja cartea ca produs cultural. Toate tipurile de cărți (cu excepția cărților școlare) sunt acoperite de FBPL, inclusiv noua tehnologie care stochează informații în format electronic. Un obiectiv explicit este menținerea cât mai multor puncte de vânzare cu amănuntul și asigurarea predictibilității datorită faptului că diversitatea trebuie protejată, aceasta poate oferi și o apărare indirectă pentru a avea o mare varietate de editori.

Cele mai vechi edituri austriace și elvețiene au făcut parte din Asociația Editorilor din Germania și, în mare măsură, au preluat drepturile editorilor germani pentru piețele locale. Austria a obținut propria asociație de editori în 1854 și a fost înființat un acord comercial în 1889 pentru piața de carte din spațiul Austro-Ungar. Elveția a introdus ambele sisteme până în 1976. Setul original de acorduri austriece a rămas practic neschimbat până în 1951, când a fost considerat a fi în contradicție cu noua legislație antitrust din Austria. A fost prima dată când Austria (și într-o oarecare măsură Elveția) a aderat la cooperarea UE în 1993, apoi s-a conturat o nouă situație în care Austria, Elveția și Germania ar putea coopera pe un sistem comun de returnare (sistemul de returnare colectivă tripartită) ceea ce urma să unească editurile din cele trei țări.

În acest context, a fost important ca UE să semnaleze într-o așa numită "scrisoare de confort" că ar fi în contradicție cu normele de concurență ale UE dacă s-ar ajunge la modalități de conversie a monedelor și a prețurilor de carte între țări. Au fost necesare negocieri dificile, iar decizia UE a fost contestată de multe ori. În 1998, însă, comisarul UE, Mario Monti, a susținut că statele UE renunță la argumentarea față de autoritățile UE în domeniul concurenței cu privire la păstrarea FBPA-urilor și, în schimb, lucrează la dezvoltarea FBPL-urilor după modelul legii Lang France. Aceasta a generat încadrarea rapidă a unui FBPL, iar Legea austriacă a cărților a fost pusă în aplicare în 2000.

ITALIA

Legea privind cartea italiană a fost adoptat în 2001. Inițial, FBPL a fost aplicat pentru o perioadă de probă de un an. Ulterior, acesta a fost modificat de mai multe ori, cel mai recent la 27 iulie 2011. Acesta se bazează pe următoarele principii: În primul rând, acoperă toate tipurile de cărți, inclusiv manuale și toate canalele de vânzare. Cu toate acestea, FBPL conține și o serie de scuturi care înseamnă că regulile de bază sunt relativ flexibile. În principiu, limita pentru reducerile legale este de 15%, dar în cazuri speciale, cum ar fi târgurile de carte și evenimente similare, se pot acorda reduceri de până la 20%. Cu excepția lunii decembrie când pot fi acordate reduceri de 20% și pot fi inițiate campanii de vânzări speciale. În acest caz, trebuie să se fi convenit un acord între editor și comerciantul de cărți.

În Italia, cărțile școlare sunt vândute prin intermediul librăriilor după ce au primit liste de la școli și profesori indicând cărțile pe care doresc să le folosească.

Italia a introdus un amendament la 20 noiembrie 2014 la codul său fiscal pentru a reclasifica cărțile electronice la aceeași cota redusă de TVA de 4% ca și cărțile tradiționale pe suport de hârtie.

GERMANIA

Articolul 1, din preambulul Legii germane privind cărțile, prevede că "actul servește la protejarea cărții ca produs cultural" și că "stabilirea unui preț pentru vânzările către clienții finali asigură o ofertă largă de cărți ce poate fi menținută. În același timp, actul asigură că această ofertă este disponibilă pentru o audiență largă, deoarece ajută la păstrarea unui număr mare de puncte de vânzare".

Verena Sich, avocată în cadrul Departamentului pentru Afaceri Juridice din cadrul Asociației Publice și Librării din Germania (Börsenverein), a remarcat într-o conferință la Forumul editorial coreean că Asociația este de părere că un sistem cu preț fix este unul dintre cele mai importante instrumente disponibile pentru promovarea și protejarea cărților ca produs cultural. Ea a subliniat trei condiții pe care se bazează un sistem de prețuri fixe: în primul rând, cărțile sunt indispensabile pentru dezvoltarea culturală a indivizilor și pentru societate în ansamblu. În al doilea rând, o rețea puternică de librării cu un sortiment vast de cărți va fi cea mai eficientă modalitate de a promova răspândirea cărților ca obiect cultural pentru societate. În al treilea punct argumentativ Venera Sich spune că sistemul de preț fix este cel mai bun instrument pentru realizarea unei astfel de rețele. Mai mult, ea a afirmat că sistemul prețurilor fixe asigură existența numeroșilor editori independenți, contribuie la asigurarea și promovarea diversității literaturii și la disponibilitatea literaturii în întreaga țară. Aceasta este o chestiune a valorilor politicii culturale centrale, cum ar fi diversitatea, incluziunea și calitatea.

FPBL din Germania nu menționează cărțile electronice, ci acoperă categorii care se remarcă mai degrabă neclare: "produse care reproduc sau înlocuiesc cărți, foi de muzică sau produse cartografice care, pe baza unei evaluări globale, trebuie considerate foarte tipice pentru edituri sau librării". Referirea la acestea fiind "foarte tipică pentru edituri sau librării" pare să indice în direcția industriei tradiționale a cărților. Întrucât FBPL nu a încorporat încă în mod explicit cărți electronice, ar putea fi considerată retrospectivă, în sensul că trimiterea este la ceea ce se așteaptă ca aceste produse să le înlocuiască.

Asociația Editorilor și Librăriilor din Germania, membru al IPA, a lansat o inițiativă ambițioasă în stil Dragon, în care inovatorii din industria cărții europene pot câștiga 10.000 de euro și accesul la mentori de vârf și investitori din industria editorială și media.

Organizată de Börsenvereinsgruppe (Grupul de asociere a editorilor și distribuitorilor germani) CONTENTshift¹² este un program de trei luni, la nivelul întregii Uniuni Europene, care beneficiază atât de noi editori, cât și de editori cu renume, reunind antreprenoriul și experiența lor în afaceri.

Cinci companii membre ale Börsenverein - Bonnier Deutschland, Holtzbrinck Digital, Thalia, Thieme Gruppe și StoryDocks - investesc câte 10.000 € în CONTENTshift, care cumpără un loc în juriu și contacte directe cu start-up-urile care vor concura pentru premiul final. Trei reprezentanți ai industriei de carte și alți doi experți externi vor alcătui restul juriului, în timp ce consultanții profesioniști Börsenvereinsgroup vor examina start-up-urile.

Dorothee Werner, managerul de proiect CONTENTshift, a spus în cadrul IPA ideea care a apărut din clubul Börsenverein, idee ce călătorește în jurul Germaniei construind legături între editori și start-up-uri.

"Am învățat repede că ambele părți sunt dornice să se cunoască mai bine una pe cealaltă: fondatorii de start-up cu idei pentru industria de conținut trebuie să stabilească contacte cu industria editorială pentru a-și găsi partenerii și a-și comercializa produsele. Editorii, pe de altă parte, doresc să descopere noi modele de afaceri și abordări inovatoare și, bineînțeles, vor să învețe despre metodele de lucru agile și despre noi moduri de gândire".

Doamna Werner a adăugat că primul concurs a atras deja peste 32 de înregistrări și urmează să fie lansat anual.

"În procesul de transformare digitală din ce în ce mai rapidă, editurile nu reușesc să inoveze exclusiv din interior - trebuie să vorbească cu alții", a spus ea. "Dorința de a coopera, chiar și cu potențialii concurenți, este esențială pentru a rămâne în fața jocului".

Pe tot parcursul competiției, începătorii vor trebui să-și rezolve sarcinile inspirate de provocările reale din industrie sub îndrumarea experților din industrie, culminând cu

¹² <https://www.contentshift.de/>

un atelier de weekend din septembrie, temele și premiile finale pentru cel mai bun start-up având loc la Târgul de carte de la Frankfurt, în octombrie 2016.¹³

OLANDA

Până în 2005, Țările de Jos aveau un acord comercial care conținea prețuri fixe, în care editorii erau obligați să stabilească prețuri pe o perioadă fixă de doi ani. Acordul a impus o scutire de la legislația privind concurența. În acest sens, era similar cu acordul pe care îl avem în Norvegia. O parte din contextul pentru adoptarea FBPL a fost că, în cadrul vechiului sistem, doar aproximativ 70% din publicații au fost acoperite de sistemul prețurilor fixe. Actul privind prețurile cărților fixe (De Wet op de vaste boekenprij¹⁴) a fost adoptat la 1 ianuarie 2005. În acest sens, s-au elaborat șase regulamente speciale și anexe, toate care se aplică începând cu iulie 2009. FBPL trebuie evaluat la fiecare cinci ani. Se aplică cărților în limba olandeză și friziană, precum și publicațiilor muzicale. În multe privințe, FBPL este o continuare a sistemului cu prețuri minime fixe. Scopul FBPL este de a atinge obiectivele politicii culturale de a oferi o gamă echilibrată de cărți de la editori și o mare disponibilitate a cărților printr-o rețea de plasare în locurile de vânzare cu amănuntul.

Prețul unei cărți este stabilit de prima persoană care lansează cartea pe piața olandeză. Acesta este de obicei un editor, dar poate fi și un importator sau un librar care se angajează să importe cărți. Editorul sau importatorul raportează apoi prețul fix autorității olandeze de media (Commissariaat voor de Media), care la rândul său informează autorității din industria cărților despre preț. Prețul fix se aplică din prima zi în care cartea este disponibilă spre vânzare. Editorul sau importatorul poate ajusta prețul fix la fiecare șase luni. După un an, editorul sau importatorul poate decide să renunțe la regulamentul privind prețurile fixe. Nu sunt date relevante că tranziția de la un cadru cu preț fix de un an în loc de doi ani a dus la reducerea prețurilor sau la dumping.

La fel ca toate FBPL-urile, acesta nu acoperă vânzările prin intermediul librăriilor. Cărțile pot fi vândute cu reduceri de la distribuitori la canalele de vânzări "care promovează industria". Cu toate acestea, acest lucru nu a avut un impact asupra cotei de piață pentru librăriile clasice. În timp ce librării online câștigă o cotă de piață mai mare, acest lucru pare, în general, să fie în detrimentul cluburilor de carte. Această tendință a fost deja evidentă înainte de introducerea FBPL.

Evaluarea din 2009 concluzionează că FBPL a contribuit la realizarea obiectivelor politicii culturale atunci când vorbim despre o gamă largă de cărți și o disponibilitate ridicată a cărților. FBPL nu a condus la schimbări profunde în industria cărților. Acest

¹³ <https://www.internationalpublishers.org/market-insights/trends-and-innovation/416-german-publishers-launch-ambitious-scheme-to-give-eu-innovators-a-head-start>

¹⁴ <http://wetten.overheid.nl/BWBR0017452/2016-07-01>

lucru nu este surprinzător, având în vedere că FBPL reprezintă, în general, o continuare a situației, așa cum a fost înainte de 2005.

Sistemul prețurilor fixe nu se aplică manualelor, definite ca fiind cărți pentru utilizarea în învățământul elementar și secundar, educație specială, învățământ profesional și educație pentru adulți. Editorul este cel care determină dacă o carte este un manual sau nu.

TVA-ul în Olanda se percepe la prețul de vânzare, iar rata generală este de 21%. O rată mai mică, de 6%, se aplică anumitor bunuri și servicii, cum ar fi produsele alimentare, cărțile, medicamentele, arta, antichitățile, accesul la muzee, grădinile zoologice, teatrele și sportul.

ELVEȚIA

Cea mai recentă lege privind cărțile în Elveția este cea adoptată la 18 martie 2011. FBPL stabilește statutul cărților ca produs cultural și ca purtători de cunoștințe care oferă o bază pentru învățare. De asemenea, FBPL începe prin a afirma că obiectivul său este de a "promova diversitatea și calitatea în cărți ca produs cultural".

Spre deosebire de Austria, care a abolit FBPA în anii 1950, Elveția a fost deosebit de preocupată de păstrarea limbilor minoritare. Comisia Cartelului din Elveția a stabilit considerațiile privind politica culturală și au susținut păstrarea sistemelor cu preț fix, cum ar fi FBPA.

În legătură cu extinderea UE în 1993, Elveția a devenit, de asemenea, parte a sistemului comun de retur a cărților în limba germană, reglementat de o nouă legislație în domeniul concurenței. În 1999, discuțiile s-au purtat încă o dată și s-a avut în vedere dacă acest lucru era sau nu în contradicție cu legislația elvețiană. În 2005 a fost pronunțată o decizie, declarând că sistemul de returnare era în contradicție cu legislația în domeniul concurenței și pe baza comparațiilor, printre altele, cu tendința din România, în care au fost introduse prețuri libere, Parlamentul elvețian a decis că sistemele de returnare și prețurile fixe nu erau instrumentele potrivite pentru Elveția.

FBPL a fost introdus inter alia ca răspuns la documentația care arată că prețurile au urcat mai repede pe piețele cu prețuri libere. Elveția a avut un acord privind prețul fix, însă a fost abrogată în 1999. Comisia Economică a UE subliniază că în anul 1999 a fost observată o scădere a numărului de comercianți de cărți după ce s-a adoptat prețul liber pentru cărți, referindu-se, de asemenea, la faptul că, în martie 2008, prețurile au fost în medie cu 6 până la 13% mai mari în Elveția decât în Germania, care are o lege privind prețul fix.

O taxă pe valoarea adăugată de 2,5% se aplică anumitor bunuri de consum de zi cu zi, precum alimente, băuturi nealcoolice, cărți, ziare, reviste și medicamente în Elveția, față de TVA standard de 7,7 %.

ARGENTINA

În 2016, piața de carte din Argentina a generat venituri de 540 milioane de dolari, comparativ cu 905,5 milioane de dolari în 2015. Cifrele care evidențiază starea precară a sectorului editorial al țării au fost prelucrate de compania de consultanță argentiniană Promage, care a publicat situația la Buenos Aires International Book Fair.

Declinul de 40% poate fi atribuit în mod direct modificărilor politicii guvernamentale instituite de președintele argentinian Mauricio Macri, instalat în decembrie 2015. Printre măsurile care afectează această industrie se numără plasarea peso-ului argentinian în schimburile internaționale valutare, care a dus la devalorizarea monedei cu aproape 50%. Decizia de a sista aproape toate achizițiile guvernamentale de manuale, care au reprezentat 132 milioane dolari în vânzări pentru industria de publicare în 2015, a fost, de asemenea, destul de dăunătoare.¹⁵

Din totalul înregistrărilor și copiilor tipărite, numai 11.966 titluri și 24.089.511 aparțin sectorului publicat în Sectorul Editorial Commercial (SEC), compusă din 717 de edituri care distribuie direct sau în librării. Circulația medie a înregistrărilor SEC este de 2450 de exemplare. 37% din aceste înregistrări au avut un tiraj de mai puțin de 1000 de exemplare. Doar 4 titluri au depășit 100.000. Principalele subiecte înregistrate în SEC sunt literatura (29%), cărțile pentru copii și tineri (21%), științele sociale (11%), legislative (8%) și manualele (6%).¹⁶

În Argentina nu există o definiție legală a cărții în setul de reglementări care reglementează sectorul (se poate găsi la www.infoleg.gov.ar):

- Legea 11.723 - Regimul juridic al proprietății intelectuale
- Legea 25.446 - Legea privind promovarea cărților și lectură
- Legea 25.542 - Legea pentru apărarea activității contabile (care stabilește prețul fix pentru vânzarea cărților către public), reglementată prin Rezoluția 75/2002

Sistemul de clasificare tarifară folosit în Argentina este Nomenclatorul Comercial al MERCOSUR (N.C.M.), care coincide în primele șase cifre cu TARIC-ul european. Atunci când există o dezagregare mai mare la subpoziții, este posibil să nu existe o

¹⁵ <https://www.publishersweekly.com/pw/by-topic/international/international-book-news/article/73550-argentina-s-book-market-fell-40-in-2016.html>

¹⁶ <https://www.icex.es/icex/es/navegacion-principal/todos-nuestros-servicios/informacion-de-mercados/paises/navegacion-principal/el-mercado/estudios-informes/DOC2015408070.html?idPais=AR>

coincidență. MERCOSUR este o uniune vamală imperfectă care include Brazilia, Argentina, Paraguay, Venezuela și Uruguay.

Cărțile sunt incluse în capitolul 49, care include produsele editoriale ale presei și ale altor industrii grafice; scrise sau scris prin scris sau text; și, în special, la poziția 4901, "Cărți, broșuri și materiale tipărite similare, chiar și în foi libere".

Rubrica 4901 este compusă din următoarele subpoziții: 4901.10: „Pe foi libere, chiar pliate” 4901.91: "Dicționare și enciclopedii, chiar și în fascicule", 4901.99: "Altele"

Vânzarea de carte este scutită de TVA (21%) și legea stabilește un preț fix pentru vânzarea către public.

Înființarea, în 2012, a unei licențe de import prealabile pentru toate tipurile de mărfuri, numită Declarație prealabilă de admitere - DJAI, constituie principala barieră în calea accesului pe piață și principala cauză a scăderii puternice a importurilor în ultimii trei ani. Aprobarea sa este condiționată de respectarea de către importator a unei serii de cerințe administrative, fiscale și de securitate socială și, în mod fundamental, de disponibilitatea monedei străine în sistem. Niciun transfer nu ar trebui efectuat fără ca importatorul să aibă DJAI aprobat.

Vânzările pe Internet reprezintă o realitate nouă pentru societatea argentiniană la care se alătură tot mai mulți oameni. Importatorii consideră că este o modalitate alternativă de a evita să trebuiască să le vândă librăriei și să obțină astfel un profit mai mare atunci când efectuează vânzarea directă. De asemenea, sunt incontestabile facilitățile care dau Internetului unui consumator pentru a analiza știrile și fondul unei biblioteci fără a fi nevoie să căutați fizic. Astfel, Internetul devine un bun mijloc pentru distribuirea și vânzarea sectorului de carte în viitor în Argentina.

Cartea electronică nu este încă o realitate iminentă în țară. Acceptarea este scăzută, iar librării încă nu percep acest sistem ca o amenințare la adresa cărții tradiționale.

COLUMBIA

Cámara Colombiana del Libro¹⁷ a prezentat în noiembrie 2017 raportul anual privind statisticile de carte din Columbia. Studiul, realizat de Cerlalc (Centrul Regional pentru promovarea cărții din America Latină și Caraibe), arată că țara și-a pierdut dinamismul și că nu au fost introduse în mod adecvat măsuri care să susțină producția și comercializarea în sectorul publicațiilor.

¹⁷ <http://camlibro.com.co/>

Raportul expune multiplele transformări pe care sectorul le-a înregistrat în ultimul deceniu, încetinirea economică, dispariția pieței de enciclopedii, absența achizițiilor publice între 2008 și 2011 și scăderea exporturilor ca factori determinanți pentru a înțelege comportamentul sectorului în ultimii ani.¹⁸

Producția de carte este cel mai bun indicator de încetinire a sectorului. Aceasta scade de la 27,9 milioane de exemplare în 2011 la 24,4 milioane în 2015. Concentrația este de 87% cărți de interes general și cărți didactice (cu cote aproape egale în 2015).

Pe scena internațională, lucrurile nu se îmbunătățesc, comerțul exterior cu cărți este una dintre cele mai afectate variabile din criza recentă. Exporturile totale de cărți (articolele tarifare 4901 și 4903) se situează între 178 și 37 milioane USD între 2008 și 2016. Importurile se ridică de la 74 USD la 57 milioane USD în aceeași perioadă.

Este important să menționăm cadrul legal din Columbia pentru promovarea sectorului editorial. Legea cărților¹⁹, care se apropie de 25 de ani de la emitere, a fost un instrument de utilizare pentru industria editorială. În momentele de criză stimulii prevăzuți în lege sunt folositori sectorului, dar pe termen mediu și lung este necesar să se pună în aplicare un instrument juridic care să promoveze cărțile, prin lectură și susținerea bibliotecilor, care să crească măsurile de dezvoltare industrială și să exploreze domeniile prioritare pentru a face din Columbia o țară a cititorilor, cu consecințe asupra dezvoltării sociale și economice.

Taxa pe valoarea adăugată pentru anumite cărți și reviste în Columbia este de 0%.²⁰ Columbia intenționează să scutească de la TVA o gamă de conținut digital furnizat consumatorilor pentru a-și spori sectorul digital. Următoarele servicii sunt propuse pentru a fi scoase din rețeaua TVA: utilizarea de software pe bază de cloud, Descărcări de software, Conținut digital online pentru e-learning. Cărțile electronice de la vânzătorii nerezidenți au fost recent scutite de la plata TVA-ului la sursă de către autoritățile fiscale naționale.

¹⁸ <https://www.elespectador.com/noticias/noticias-de-cultura/colombia-estancada-en-el-mercado-del-libro-articulo-724554>

¹⁹ http://www.unesco.org/culture/natlaws/media/pdf/colombia/colombia_ley_98_22_12_1993_spa_orof.pdf

²⁰ <https://www.vatlive.com/vat-rates/international-vat-and-gst-rates/>